

Efter vore Forhold saaledes som disse nu en gang ere kan en Embedsmand ingenlunde for sin egen Skyld være sigskyldig ved sin hants Eftersmand faaer en Rang, som han ikke har faaet; thi det medfører de den almindelige Soreffilling en Medfættelse og det kan derhos heller ikke være ham sigskyldigt om han faaer en Rang, der sikker hans Døtre eller hans Enke Afgang, til en vis Understøttelse. Men ved den i det andet Thing af Lovforslaget indsatte Bestemmelse skeer der nu megen værdige Forandringer, hvorved alle Rangforhold blive fornyede. Ved Hørløven slog vi alle Stabsofficerer sammen til een Klasse; idet vi gjorde dem til Oberster og ved Loven om Marinen slog vi dem saaledes sammen til een Klasse, nemlig til Commandeurer. Derved gjennem Rangen som Oberst og Commandeurer fik alle Stabsofficerer i Hæren og Marinen Afgang til Klosters, og derved have de allerede faaet et stort Forspring for de civile Embedsmænd. Tidligere stode nemlig Oberstlieutenanter og Majorer kun paa det samme Standpunkt som Gr. Dyverter, Assessorer eller Mænd af lignende Stilling medens de nu staaer med Statsraads Rangs som giver Afgang til Klosters. Der er maaskee Enkelte der have søgt Titler af andre Grunde, men det er dog ganske vist en meget respectabel Grund for en Mand der har 3 unge Børn, og en Capital af 1000 Rd. at vil at ønske at faa en Titel, at denne giver ham Leilighed til at anbringe sine 1000 Rd. til en saa god Rente som den at faa 3 Døtre tre indfødte i Bømmetofte Kloster. De Militaire have nu som sagt faaet Afgang her til, og jeg forventer ikke de Militaire at de benytte denne Afgang, ligesom det er mig bekendt at der har været en stærk Tilstrømning af dem der saaledes have faaet den fornødne Rang for at faa deres Døtre ind i Bømmetofte eller i andre Stiftelser hvor der til Indfriingen kræves at Bedkommende skal have Rang i 3die Klasse. Det er ganske naturligt men det beviser ogsaa at min Betragtning af denne Sag er rigtig. Der vilde Embedsmænd ere nu allerede blevet stillede meget ugunstigt idet der saaledes er skeet en Forfremmelse for de Militaire og ikke for

dem. Men de vilde naturligtvis blive stillede endnu ugunstigere, naar det fastsattes at ingen Embedsmand kunde faa en Rang i anden for sin Embeds hyllat altsaa vilde siges at man i den civile Carriere maatte blive Høiesteren Assessor for at faa den samme Afgang som Oberster have. Den høiærede Finanzminister har ogsaa i det andet Thing antydet, at Følgen af Lovslaget i maatte blive, at Hans Majestæts ved en ny Rangforordning maatte ordne Rangfølgen mellem Civil- og Militairtaten. Men herved er det altsaa givet, at det ser saa langt fra, at man vil opnaa at faa al Rang og Titel ophævet, at man dertil endda kommer ved den af Rangslovsforslaget indsatte Bestemmelse fremkalder en ny Rangforordning. Det er dog en temmelig behyrdelig Betragtning. Hvis der behøves en saadan ny Ordning hvad hører det saa hjemme her? Det er ogsaa Altsaa som er kommet ind og blevet taget under Behandling paa et Sted, hvor det ikke hører hjemme, og derfor ikke skulde undergives nogen alvorlig Prøvelse, hvorved man skulde komme til det og for sig naturlige Resultat at affaafe al Titel og Rang udenfor de afsluttede nødvendige Bestemmelser om Embedernes Rækkefølge. Med sin almindelige Indsigelse Der er endnu et Punkt som jeg kortelig skal herre, idet jeg forrige overlader idet til Andre at gaae alvorligt ind derpaa, fordi jeg allerede under en anden Sag har sagt, hvad der fra min Side derom var at siges. Jeg siger herved til Bestemmelserne i § 21, som affarer Afgangen til Domstolene for Embedsmænd, der søge sig broktholdne ved Finanzministerens Beslutning. Jeg har som sagt allerede ved en tidligere Leilighed udtalt, at jeg finder denne Bestemmelse ubillig og uretlig, baade for Embedsmændene, for den vedkommende Minister og med Hensyn til Domstolens Stilling. Nu veed jeg vel, at man i det andet Thing har sagt, at Paragraphen ikke havde det Omfang som man havde sagt, at den havde, idet den kun angik Beregningen og ikke det egentlige Spørgsmaal om selve Bømmingen; men hvorvidt dette var Paragraphens Mening, derom har der netop været Strid i lang Tid, og det er ikke blevet afgjort ved nogen Bøtning. I § 21 staaer endnu til